

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

26 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție  
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,  
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Nicolae Craiu,  
Victor Burduh,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, declarat de avocatul Ion Modval, în numele inculpatului

*Ostapenco Valeriu, XXXXX.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.06.2019 – 30.09.2019,</i>
<i>instanța de apel</i>	<i>15.10.2019 – 10.12.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.03.2020 – 26.05.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 30 septembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, Ostapenco Valeriu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de *probă* de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Lazarev A. prejudiciul moral în mărime de 4000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei, iar în beneficiul statului – cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei.

**2.** Instanța de fond a constatat că la 14 septembrie 2018, aproximativ orele 22.00, inculpatul Ostapenco V., exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan ordinea publică, fără a lua în considerație faptul că

încalcă normele morale de conviețuire într-o societate, din intenții huliganice, aflându-se în apropierea stației Peco „Vento” din s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit în regiunea gâtului lui Lazarev A., cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201909D0022 din 26.03.2019, o plagă tăiată superficială în jurul gâtului, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor și se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Astfel, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, acțiuni care prin conținutul lor se exprimă printr-o obraznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70, 75, 90 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, care se sancționează cu închisoare de la 3 la 7 ani, dar a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite și și-a cerut scuze de la partea vătămată, fiind de acord să repare paguba cauzată, că se caracterizează satisfăcător și a comis infracțiunea fiind minor, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă fără izolare de societate, fiindu-i stabilită o pedeapsă în condițiile art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3) și 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei aplicate.

De asemenea, instanța a statuat că avocatul părții vătămate a solicitat admiterea acțiunii civile înaintate, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 20.000 lei, cheltuielile de deplasare în sumă de 9612 lei, cheltuielile pentru îngrijire medicală în sumă de 2000 lei și prejudiciul moral în mărime de 4000 lei.

Astfel, prejudiciul moral necesar a fi încasat în beneficiul părții vătămate se estimează la 4000 lei.

Totodată, cheltuielile de deplasare în sumă de 9612 lei urmează să fie certe și reale, însă au fost prezentate facturile fiscale eliberate de compania petrolieră „Bemol” SRL fără a fi indicate care sume pentru care perioadă și care a fost distanța parcursă pentru participarea la examinarea cauzei, pretenția în această parte urmând a fi respinsă.

Nu poate fi pusă la îndoială că partea vătămată a avut necesitate de îngrijiri medicale, însă suma de 2000 lei solicitată în acest sens, nu a fost probată prin bonuri sau alte înscrisuri.

În același timp, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 20.000 lei sunt exagerate or, potrivit practicii CtEDO, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil, împrejurări în care urmează fi încasate cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 5000 lei.

**3.** Procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Dorel Zatăc, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă și nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, precum și de

comportamentul inculpatului care, după comiterea infracțiunii, nu a contactat partea vătămată pentru a ameliora situația creată, nu a conștientizat gravitatea faptei comise și impactul consecințelor acțiunilor sale ilegale asupra vieții cotidiene a părții vătămate, manifestând un comportament arogant.

Totodată, prin sentința din 14.03.2017, a fost încetat procesul penal în privința inculpatului pe art. 186 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea legii privind amnistia, iar prin sentința din 22.05.2019 el a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale.

Cu toate că inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii nu a atins vârsta de 18 ani, în privința lui eronat a fost dispusă suspendarea executării pedepsei ori, acesta anterior a comis intenționat două infracțiuni, una dintre care fiind cu aplicarea violenței.

Instanța de fond, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a diminuat factorul de abținere de la comiterea infracțiunilor de către alte persoane sau chiar de către inculpat. Caracterul repetat în comiterea unei infracțiuni nu poate fi tolerat în aplicarea continuă a unor pedepse nonprivative de libertate, iar corijarea inculpatului nu a avut loc în cazul aplicării unor alte pedepse.

Mai mult, instanța de judecată incorect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i inculpatului termenul de probă de 2 ani, deoarece art. 90 Cod penal indică aplicarea termenului de probațiune în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei.

**3.1.** A declarat apel și partea vătămată Lazarev A., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare, cu executarea ei și admiterea integrală a acțiunii civile.

Apelantul a indicat că prin sentința din 14.03.2017, a fost încetat procesul penal în privința inculpatului pe art. 186 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea legii privind amnistia, iar prin sentința din 22.05.2019 a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă.

Ori, cumulul de sentințe nu confirmă realitatea personalității inculpatului, care nu a îndreptățit încrederea acordată din partea statului, ci și-a continuat, în scurt timp, comiterea faptelor infracționale, inclusiv similare.

Totodată, din împrejurările stabilite, rezultă că partea vătămată, personal, a întreprins măsuri sociale de preîntâmpinare a unor urmări infracționale de către inculpat, la care acesta nu a reacționat, ci le-a continuat, tăindu-i gâtul unui pensionar.

În același timp, concluzia privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei și a prejudiciului moral în mărime de 4000 lei este una superficială și incompletă.

**4.** Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Ostapenco Valeriu, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare.

Conform prevederilor articolului 90<sup>1</sup> Cod penal, prima parte a pedepsei cu închisoare la 6 luni urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 6 luni se suspendă condiționat *pe termenul de probațiune de 2 ani cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale*.

Termenul executării pedepsei stabilit inculpatului Ostapenco Valeriu decurge din data reținerii.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că prima instanță nu și-a motivat soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului în baza art. 90 Cod penal, precum și n-a reținut o circumstanță excepțională importantă și evidentă - minoratul.

Astfel, la stabilirea pedepsei, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 79 și 90<sup>1</sup> Cod penal și art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, de vreme ce că *n-a reținut circumstanța excepțională importantă și evidentă - minoratul*, precum și nu a constatat circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului.

Prin urmare, soluția primei instanțe, în partea pedepsei, prin prisma prevederilor art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) și 90 Cod penal, nu conține argumente temeinice și legale, pedeapsa penală aplicată inculpatului nefiind în limitele legii.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, *anterior a comis infracțiuni*, se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, ca circumstanță excepțională fiind recunoscută minoratul persoanei, care, prin prisma prevederilor art. 70 alin. (3) și 79 Cod penal, urmează a fi luată în considerare, în mod obligatoriu, acesta beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoare, în corespundere cu prevederile art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală.

Totodată, sunt aplicabile prevederile art. 90<sup>1</sup> Cod penal, potrivit cărora, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, se ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, se poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate inculpatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Astfel, în privința inculpatului este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei definitive în condițiile prevăzute de art. 90<sup>1</sup> Cod penal, astfel încât prima parte a pedepsei cu închisoare urmează a fi executată real, iar restul pedepsei se va suspenda condiționat pe termenul de probațiune, obligând inculpatul să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

În același timp, motivele invocate în apelul părții vătămate referitor la acțiunea civilă sunt nefondate.

5. Avocatul Ion Modval a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii în partea aplicării prevederilor art. 90<sup>1</sup> Cod penal, pronunțând o

nouă hotărâre prin care, în temeiul art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului.

Recurentul a invocat că instanța de apel a criticat sentința pe motiv că instanța de fond nu a ținut cont de circumstanța excepțională existentă – minoratul inculpatului, dar i-a stabilit o pedeapsă cu executare reală în penitenciar de tip semiînchis. În asemenea împrejurări, anume instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 79 Cod penal.

În corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75-79 Cod penal, precum și în circumstanțele în care cauza a fost examinată în procedură simplificată, inculpatul a recunoscut integral fapta și s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, are un loc permanent de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, ca circumstanță excepțională fiind stabilită – minoratul, acesta a conștientizat pe deplin fapta comisă, reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate.

Ori, pedeapsa penala este echitabilă, atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Mai mult, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, decizia instanței de apel de a înlocui prevederile art. 90 Cod penal, cu prevederile art. 90<sup>1</sup> Cod penal, contravin circumstanțelor cauzei, criteriilor generale de individualizare a pedepsei, iar, în consecință, pedeapsa stabilită nu va atinge scopul pedepsei penale, ci va crea un sentiment de nedreptate și de neîncredere în lege. Astfel, ar fi mai rezonabil și legal de a-i aplica inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Potrivit art. 90 alin (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Prin urmare, nu există careva impedimente la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, iar prezenta circumstanței excepționale chiar impune luarea unei astfel de decizii.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

**6.** Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

această instanță, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când dispozitivul hotărârii este expus neclar, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 7, 61, 75 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În corespundere cu art. 485 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței în procesul unui minor, instanța de judecată urmează să examineze posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei de către minor conform dispozițiilor art. 90 Cod penal. Conform art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând perioada de probațiune, care se stabilește în limitele de la 1 an la 5 ani. Potrivit art. 90<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform jurisprudenței naționale, la adoptarea sentinței în procesul unui minor, în afară de chestiunile indicate în art. 385 Cod de procedură penală, instanța de judecată urmează să examineze posibilitatea suspendării condiționate a

executării pedepsei de către minor conform dispozițiilor art. 90 Cod penal, cu argumentarea în sentință a soluției adoptate (*pct. 13. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Aceste prescripții legale nu au fost respectate de instanța de apel, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

**a)** nu a criticat în niciun fel eventuala aplicare incorectă a prevederilor art. 90 Cod penal de către prima instanță.

Mai mult, a completat procedura de individualizare a pedepsei cu o *circumstanță excepțională importantă și evidentă - minoratul*, apoi cu o *circumstanță agravantă neclară, neindicată în rechizitoriu, că inculpatul anterior a comis infracțiuni*, neindicând corelația acestor împrejurări pentru soluția finală, că prima parte a pedepsei cu închisoare la 6 luni urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată nu a examinat posibilitatea suspendării condiționate a executării pedepsei de către inculpatul minor conform dispozițiilor art. 90 Cod penal (*art. 485 alin. (1) CPP*).

**b)** nu și-a argumentat în niciun fel soluția privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90<sup>1</sup> Cod penal.

Mai mult, soluția neclară din dispozitiv că: *„restul pedepsei de 6 luni se suspendă condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani”* nu are suport legal, ori dispoziția art. 90<sup>1</sup> Cod penal nu prevede că restul pedepsei se suspendă condiționat și pentru o perioadă de probațiune mai mare decât pedeapsa rămasă după cea executată în penitenciar.

Împrejurările enunțate relevă că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul declarat este întemeiat.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casează, parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, cu casarea deciziei atacate în partea dispunerii: *„Conform prevederilor articolului 90<sup>1</sup> Cod penal, prima parte a pedepsei cu închisoare la 6 luni se execută în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 6 luni se suspendă condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale. Termenul executării pedepsei stabilit inculpatului Ostapenco Valeriu decurge din data reținerii”*, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâre, privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului minor conform dispozițiilor art. 90 Cod penal, în virtutea prevederilor art. 485 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 7, 61, 75 Cod penal, enunțate supra, ținând cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, dar fiind minor și fără antecedente penale, a recunoscut vina și s-a căit sincer, a solicitat judecarea cauzei în procedură

simplificată, conform art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală – împrejurări ce denotă că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită.

În rest, decizia contestată urmează a fi menținută.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

### **DECIDE :**

admite recursul ordinar declarat de avocatul Ion Modval, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2019, în privința inculpatului Ostapenco Valeriu, în partea dispunerii: *„Conform prevederilor articolului 90<sup>1</sup> Cod penal, prima parte a pedepsei cu închisoare la 6 luni se execută în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 6 luni se suspendă condiționat pe termenul de probațiune de 2 ani cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale. Termenul executării pedepsei stabilit inculpatului Ostapenco Valeriu decurge din data reținerii”*, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

Ostapenco Valeriu, se consideră condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, a nu executa pedeapsa aplicată dacă, în perioada de probațiune de 2 ani, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În rest, decizia contestată se menține.

Ostapenco Valeriu urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Nicolae Craiu

Victor Burduh